

ISSN 1801-0059 • 11. ROČNÍK • ČÍSLO 4 2014

Z RÁJE DO RÁJE

2. TESSALONICENSKÝM 2. KAPITOLA A

ČAS PŘÍCHODU JEŽÍŠE KRISTA

Boží lid uslyší jasný a příjemný hlas: „Pohleďte!“ Když vzhlednou k nebi, uvidí duhu zaslíbení. Černé, zlověstné mraky zastírající oblohu se rozdělí a Boží lid se bude upřeně dívat do nebe jako kdysi Štěpán. Uvidí Boží slávu a Syna člověka sedícího na Božím trůnu. Na jeho těle postřehnou známky jeho pokoření a stejně jako andělé uslyší prosbu určenou Otci: „Otče, kterého jsi mi dal, chciť, kdež jsem já, aby i oni byli se mnou.“ (J 17,24) Znovu zazní lahodný a vítězoslavný hlas: „Přicházejí! Přicházejí! Svatí, nevinní a neposkvrnění. Zachovali mé slovo a vytrvali, proto budou žít mezi anděly.“ Zbledlých a třesoucích se rtů lidí, kteří se pevně drželi své víry, zazní vítězoslavné zvolání.

Uprostřed noci Bůh projeví svou moc a vysvobodí svůj lid. Objeví se slunce a rozzáří se v plné síle. V rychlém sledu se budou ukazovat znamení a divy. Bezbožní budou hledět s hrůzou a zděšením na to, co se bude dít, zatímco spravedliví lidé budou sledovat se slavnostní radostí znamení svého vysvobození. Bude se zdát, jako by se celá příroda vyšinula ze svého řádu. Voda přestane téct. Těžká temná mračna budou stoupat vzhůru a narážet na sebe. Uprostřed rozbouřeného nebe se objeví jedno místo nepopsatelného jasu. Z něho zazní silný Boží hlas a prohlásí: „Stalo se!“ (Zj 16,17)

E.G.WHITE, VELKÝ SPOR VĚKŮ, STR. 325

Z RÁJE DO RÁJE

Nezávislý časopis Z ráje do ráje sleduje misijní účel. Časopis vychází nepravidelně. Cena jednotlivého výtisku je 30 Kč plus poštovné. Redakce a případní spolupracovníci pracují bez nároku na odměnu. Rádi bychom zaslali časopis na sběrné adresy, snížíme tím náklady na poštovné a uspoříme spoustu práce. Máte-li zájem, můžete si časopis objednat na adrese redakce. Žijeme v čase, kdy se dějiny tohoto světa uzavírají, jdeme přímou cestu za Bohem, našim Vykupitelem. Časopis můžete nabídnout svým sousedům, známým a spolupracovníkům. Mnozí z nich jistě o radostné zvěsti evangelia neslyšeli.

Redakce:

Marcela Juřicová
Alena Hotová
Marcela Poslušná
Jana Schlauer

Adresa redakce:

Vydavatelství a nakladatelství
Marcela Juřicová – Ráj
Lubenská 630
73911 Frýdlant n. Ostr.
Tel: 0049 8031 9412291
E-mail: jaromar66@vodafone.de
jaromar66@volny.cz
IČ: 02291959
MK ČR E 15637
ISSN 1801-0059

Bankovní spojení:

Komerční banka Frýdek Místek
Číslo účtu: 86-5795310207/0100
IBAN:
CZ6601000000865795310207
BIC: KOMBCZPP

Layout: video-musik.de

2	E.G.White, <i>Velký spor věků</i> , str. 325	INSPIRACE
4	Čas příchodu Ježíše Krista
A. Krakolinig	JEŽÍŠ PŘICHÁZÍ
16	Poslední apel
Erwin Wojnar	BÁSEŇ
18	Bohoslužba nemá být v první řadě
nasměrována na evangelizaci
J.Jurica	CÍRKEV
20	Boží verdikt nad Asyrským
městem Ninive
Ján Kovačik	POKÁNÍ
26	Profesor na univerzitě položil
svým studentům otázku	K ZAMYŠLENÍ
28	Zatvrdil Bůh srdce Faraona?
Franz Gehorsamm	VÍRA
32	REKLAMA	

»Ale kdo bude moci
snést den příchodu
jeho? A kdo ostojí,
když se on ukáže?
Nebo on [jest] jako
oheň rozpouštějící a
jako mýdlo běličů.«

Mal. 3, 2

2. TESSALONICENSKÝM 2. KAPITOLA A ČAS PŘÍCHODU JEŽÍŠE KRISTA

Studijní podklady vypracované br. A. Krakolinigem

Vtéto stati se budeme zabývat zvláštními znameními, která se musí stát dříve, než přijde Ježíš Kristus. Pavel varoval tehdejší křesťany, aby neočekávali příchod Ježíše Krista za svého života! Vyslovil by dnes stejné varování? Udělali by to snad dnes mnozí z nás? Varoval by snad apoštol Pavel věřící před přípravou na setkání s Ježíšem za jejich života? Tehdy mohl Pavel říci „... ten den totiž nenastane, dokud nepřijde odpadnutí.“

2Te 2,3-5: „Nesvodiž vás žádný nižádným obyčejem. Neboť nenastane (den Páně), leč až prvé přijde odstoupení, a zjeven bude ten člověk *hřícha*, syn zatracení, protivící a povyšující se nade všechno, což slove Bůh, anebo čemuž se děje Božská čest, takže se v chrámě Božím jako Bůh posadí, počínaje sobě, jako by byl Bůh. Nepomníte-liž, že ještě byv u vás, o tom jsem vám pravil?“

JAK ROZUMÍ ADVENTISTÉ SEDMÉHO DNE POJMU „ČLOVĚK HŘÍCHU“

Pro nás je to historická událost. Člověk hříchu představuje falešný náboženský systém, který se nejdříve projevil v papežství! Je to hnutí bezzákonnosti, které potrvá až do příchodu Ježíše Krista! Duch nezákonnosti, který se prolétá celými křesťanskými dějinami!

Odkud Pavel věděl, že před příchodem Ježíše Krista nastane takové mocné hnutí? Odkud Pavel získal informace o odpadnutí? Psali o tom již proroci?

PAVEL BYL ZNALCEM PROROCTVÍ PROROKA DANIELE O DOBĚ KONCE

Pro Božího muže, jako byl Pavel, existují jen dvě možnosti, jak mohl před příchodem Ježíše Krista poznat „člověka hříchu“. Buď poznání dostal od

Boha skrze přímé zjevení, např. ve vidění, nebo ho poznal studiem prorockví. Nejsem přesvědčen, že mu toto poznání bylo přímo zjeveno Bohem, ale nedá se tento způsob vyloučit. Pavel sám poukazuje na mnohá zjevení, která dostal od Boha. Gal 1,12: „*Nebo aniž jsem já ho přijal od člověka, ani se naučil, ale skrze zjevení Ježíše Krista.*“ 2K 12,7 „*A abych se vysokostí zjevení nepozdvihl, dán mi jest osten do těla, totiž anděl satan, aby mne políčkoval, abych se nad míru nepovyšoval.*“

Pavel byl ale také velkým znalcem prorockví, obsažených ve Starém zákoně, a nedovedu si představit, že by např. nerozuměl Danielovu prorockví o odpadnutí, které Daniel předpověděl 600 let před Pavlem.

Chtěl bych tím zde poukázat na něco, co bychom při rozboru 2Te 2,3 neměli přehlédnout. Pavel zde nazývá toho, kdo toto odpadnutí způsobí, „člověkem hříchu“. V původním řeckém textu je nazýván „člověkem bez zákona“, což je někdo, kdo jedná proti zákonu a bojuje proti němu. Působení a trvání této moci předpověděl Daniel zřetelně i v následujících verších: Da 7,25: „*A slova proti Nejvyššímu mluvití bude, a svaté výsostí potře; nadto pomýšleti bude, aby proměnil časy i práva, když vydání budou v ruku jeho, až do času a časů, i do částky časů*“

Da 8,9-12: „Z těch pak jednoho vyšel roh jeden maličký, a zrostl velmi ku poledni a východu, až k zemi Judské. A zpjal se až k vojsku nebeskému, a svrhl na zemi některé z vojska toho i z hvězd, a pošlapal je. Anobř až k vojska toho knížeti zpjal se, nebo od něho zastavena byla ustavičná oběť, a zavržen příbytek svatyně Boží, tak že vojsko to vydáno v převrácenost proti ustavičné oběti, a povrhlo pravdu na zemi, a což činilo, šťastně mu se dařilo.“

Mohl Ježíš Kristus přijít již před rokem 1798? Ne! Jak dlouho by měla být „pravda“ podle Daniele 8,12-14 „malým rohem“ (papežství) sražena na zem? Po dobu 2300 večerů a jiter. Mohl by tedy Ježíš Kristus přijít již před rokem 1844?

Pavel řekl: „On nepřijde dříve, dokud nenastane odpadnutí ...“

JAK TO VYPADÁ DNES?

Nastalo již toto odpadnutí? Může již Ježíš Kristus přijít? Je doba již zralá? V čem se již vyplnila 7. a 8. kapitola Daniele? Můžeme říci, že se z velké části vyplnila v dějinách papežství a v době kolem roku 1844. Naplnila se tím zcela 2Te 2. kap.? Projevil se tím člověk hříchu úplný? Posadil se již v chrámě Božím?

CHRÁM BOŽÍ PODLE 2TE 2. KAPITOLY

Co je míněno chrámem Božím? Podle novozákonního chápání to může být jen církev! Podle všeobecného vysvětlování ASD se toto vše splnilo ve středověkém papežství! Papežství se usadilo v křesťanské církvi a je tam dodnes jako Bůh, případně jako Kristův zástupce.

Je to opravdu úplné naplnění 2Te 2.? Naplnilo se „odpadnutí“ i v jeho poslední konsekvenci, (konsekvence – důsledek, následek) jak je oznámil Pavel? Jaká zvláštní znamení mají provázet toto odpadnutí, abychom skutečně poznali, že užírá čas pro příchod Ježíše Krista?

ZVLÁŠTNÍ ZNAMENÍ ODPADNUTÍ Z 2. TE 2. KAPITOLY

Znamení a zázraky! 2Te 2,9: „Toho nešlechtníka, jehož příští jest podle mocného díla satanova, se vši mocí a divy i zázraky lživými.“

To jsou znamení, která má apoštol Pavel na mysli! Může tím být míně-

no středověké odpadnutí? Jaká znamení s sebou neslo odpadnutí ve středověku? Byly to svody falešným učením a velké pronásledování? O takovém pronásledování brutální moci není v 2Te 2. kap. žádná řeč! Všimněme si, že zde není vůbec nic řečeno o pronásledování! To znamená, že se nemůže jednat o středověkou církev, jak se stále vysvětluje!!! Podle 2Te 2, nese člověk hříchu zcela jiné zvláštní znaky. Doprovází ho znamení a zázraky!! Která znamení a zázraky se konaly ve středověku??? Slyšeli jste o znameních a zázracích ve středověké církvi? Nanejvýš vymyšlené pověsti!

Kdy se vyskytly zázraky v křesťanských církvích před rokem 1798 a 1844?

„Satan obklopený zlými anděly, bude znovu tvrdit, že je Bohem, bude činit zázraky všeho druhu, aby tam, kde by to bylo možné, svedl i vyvolené. Boží děti nenajdou svoji jistotu v zázracích, protože satan napodobí všechny divy a zázraky. Boží děti, vyzkoušené útoky, najdou sílu ve znameních, o kterých je řeč v 2 M 31,12-18“ Z III 243 D, viz také BK 449+534 D.

Objevuje se spiritismus, kdy se účastníci například domlouvají pomocí klepání. (1848 skrze sestry Foxovy). Tenkrát (1849) se omezovala spiritistická sejití většinou na město Rochester, a byla známa jako „Rochesterská klepání“. Podle EGW bychom měli v budoucnosti být svědky spiritistického zjevování mrtvých! Více ve „Zkušnostech a vidění“ S. 77 D (86,87A). Dokonce i věřící lidé musí počítat se zjevováním mrtvých!

ČÍM ZAPOČALA DOBA ZÁZRAKŮ?

Teprve v roce 1858 se Marie poprvé zjevila v Lourdech! Později se začaly dít další zázraky! EGW o nich pravděpodobně nic nevěděla, protože se o nich nezmiňuje (1915 úmrtí EGW). V roce 1917 se zjevuje Marie ve Fatimě. Od této doby se Marie zjevuje častěji! Dnes jsme tohoto svědky téměř na všech světových kontinentech! Jsou to ty předpovězené zázraky? Mají jimi být svedeni i samotní vyvolení? Musí přijít ještě jiná znamení a zázraky! Které?

ZÁZRAKY SE MAJÍ KONAT V JEŽÍŠOVĚ JMÉNU!

Mt 24,24: *„Nebo povstanou falešní Kristové a falešní proroci, a činiti budou divy veliké a zázraky, tak, že by svedli, (by možné bylo, také i vyvolené*

Mt 7,22-24: „Mnozíť mi dějí v onen den. Pane, Pane, zdaliž jsme ve jménu tvém neprorokovali, a ve jménu tvém ďablů nevymítali, a v tvém jménu zdaliž jsme divů mnohých nečinili? A tehdyť jim vyznám, že jsem vás nikdy neznal. Odejděte ode mne, činitelé nepravosti. A protože každého, kdož slyší slova má tato a plní je, připodobním muži moudrému, kterýž ustavěl dům svůj na skále.“

Dějí se mariánské zázraky ve jménu Ježíše? Ne! Dějí se již zázraky ve jménu Ježíše? To bychom měli vědět! Odkdy začaly zázraky v Ježíšově jménu? Kdy by měly začít podle Božího předpovězení? Můžeme to přesně určit?

Bůh ukázal EGW, od kdy musíme v dějinách naší doby počítat se zvláštními zázraky. „Až jednou protestantismus natáhne svoji ruku, aby se i přes propast uchopil římské moci, až si podá ruku se spiritismem, až se USA jako protestantská republikánská vláda zřekne svojí ústavy a obrátí se ke hlásání papežských nepravd a omylů, poznáme, že nastal čas pro zvláštní satanovo působení a že konec je blízko.“ 5T 451 To by měl být začátek zvláštních znamení **poslední generace“!**

Toto je znamení poslední generace, u Mt 23,15: „Běda vám, zákoníci a farizeové, pokrytci, že obcházíte moře i zemi, abyste učinili jednoho novověrce, a když bude učiněn, učiníte jej syna zatracení, dvakrát více, nežli jste sami.“ Ježíš mluví o „ohavnosti zpusťování“!

„OHAVNOST ZPUSŤOVÁNÍ“ JAKO ZVLÁŠTNÍ ZNAMENÍ POSLEDNÍ GENERACE JEŠTĚ PŘED UKONČENÍM DOBY MILOSTI

Tato ohavnost, tak jako většina znamení u Matouše, ve 24. kapitole, bude mít dvojí vyplnění! EGW se k tomu vyjadřuje takto: „Tak jako bylo blížící se římské vojsko pro učedníky znamením nastávajícího zničení Jeruzaléma, tak bude také toto odpadnutí (nedělní zákon) pro nás znamením, že jsou dosaženy hranice Boží trpělivosti, že se naplnila míra nespravedlnosti Ameriky a anděl milosti se připravuje vzdálit a více se nevrátit. Pak bude Boží lid uvržen do žalu a útrap, který popsali proroci jako období Jákobovy noci.“ 5T 451

Bude vydán zákon proti sobotě, Božímu stvoření, a pak se stane, že Bůh dokončí své dílo na zemi neobyčejným způsobem. Izaiáš 28,21: „Nebo jako na hoře Perazim povstane Hospodin, jako v údolí Gabaon hněvati se bude, aby dělal dílo své, neobyčejné dílo své, aby vykonal skutek svůj, neo-

byčejný skutek svůj.“ Přijde čas, kdy se naplní míra jejich nepravosti, pak začne Bůh působit. Jsme téměř na prahu této doby.... Když bude vydán zákon, který bude trestat přestupování prvního dne týdne, pak se míra naplní.“ (BK 448,449; RH 9. březen 1886)

Jak vidíme, vše se odehraje teprve v budoucnu, a začátek bude ještě před ukončením doby milosti! Nikdo z nás nemůže říci přesnou dobu, kdy se to stane. A přece můžeme pozorovat velmi zřetelný vývoj, který nás upozorňuje na těsnou blízkost budoucích událostí.

Toto náboženské spojení ponese také i politické následky! „*Protestanté ve Spojených státech kráčeji nyní ve stopách katolíků, když se snaží získat pro církevní instituce a zvyky podporu státu. Tím otevírají cestu římskému katolicismu, aby mohl v protestantské Americe získat nadvládu, kterou ztratil ve starém světě. Tomuto hnutí dodává větší důležitost to, že jeho zamýšleným hlavním cílem je prosazení zachovávání neděle, což je zvyklost pocházející z Říma...*“ (Vítězství lásky Boží str. 408/ GC 573)

Aby k tomu mohlo dojít, musí nastat politické sblížení s papežstvím. Není myslitelné, aby protestantská Amerika měla zákony proti těm, kteří přestupují katolické předpisy, aniž by před tím nevstoupila do spojeneckého svazku s papežstvím.

ZAČÁTEK ZÁZRAKŮ DOBY KONCE

Doba nadpřirozených zázraků nastala se zvláštní rychlostí, tak jak to předpověděla EGW přesně v době, kdy se Amerika začala spolčovat s Římem. Bylo to tedy mezi roky 1965 až 1970!

1/ Moderní spiritismus

Spiritismus, kyvadlo, magie, šamanismus, hypnóza, léčitelství, východní náboženství, guru, Krišna, baghwan, sai baba., reinkarnace, jóga, uzdravování, New Age, parapsychologie, terapie drahými kameny, pyramidy, hledání vodních pramenů virgulí, ...

Skoro vše se objevilo najednou! To symbolizují žáby ve Zj 16,13-14: „*A viděl jsem, ano z úst draka a z úst šelmy a z úst falešného proroka vyšli tři duchové nečistí, podobní žabám. Nebo jsou duchové ďábelští, ješto činí divy a chodí mezi krále zemské a všeho světa, aby je shromáždili k boji, k tomu velikému dni Boha všemohoucího.*“ Žáby se vynoří najednou ve velkém množství se začátkem dešťů.

2/ Charismatické hnutí (Spiritismus v křesťanských církvích)

Rok 1960 až 70 v protestantismu

1970 až 80 v katolicismu

Dnes je to celosvětové společenství! Kde pozorujeme toto odpadnutí? V křesťanských církvích.

Doporučené knihy z Hänslar Verlag Stuttgart: Proroci přicházejí, Hra s ohněm.

Oznámení evangelizace Reinharda Bohnkeho v Bregenz: „Slepí vidí, kulhaví chodí, atd..“

Je to hnutí, které je skutečně ve znamení bezzákonnosti! Všichni jsou jednotní ve svěcení neděle proti svěcení soboty!!! Je to konečné naplnění 2Te 2. kapitoly? Může již Ježíš přijít? Brání mu v tom ještě něco? Kde se má přesně uskutečnit toto odpadnutí? – **V Božím chrámě.**

ODPADNUTÍ V BOŽÍM CHRÁMĚ

Kde to je? Je to v katolické církvi? Nebo v církvi protestantské? Jsou to evangelické církve s katolíky a ostatními protestanty, kteří svěť neděli a věří v nesmrtelnost duše? Nebo ti, kteří věří ve věčné peklo a tisíciletou říši pokoje zde na této zemi?

JE TO CHRÁM BOŽÍ, O KTERÉM MLUVÍ PAVEL?

Ne, je to člověk hříchu, bezzákonnosti. Je to Babylon!

Kde ale dojde k odpadnutí krátce před druhým příchodem Ježíše Krista? Kde se posadí člověk hříchu? **V Božím chrámě!!!** Co bylo tehdy Božím chrámem? Byla to Boží církev! Kdo dnes tvoří Boží církev? Která je to církev? Je to CASD? Jsme si jistí?? Kde bychom měli hledat toto odpadnutí? Nejen mimo církev, ale i uvnitř církve! Na co máme být připraveni? Máme být varováni před duchem bezzákonnosti v církvi! Před odpadnutím v církvi! Před odpadnutím v domě Božím!

ČLOVĚK HŘÍCHU V DOMĚ BOŽÍM (HISTORICKÝ PŘEHLED)

Člověk hříchu se neusadí v modloslužebném chrámu, ale v „*chrámě Božím*“. Podle Pavlova novozákonního chápání je to církev Boží! Kristova církev! Není to odpadlá církev, ale čistá církev!

To je prorocké varování. Pro kterou dobu platí toto varování? Kdy se má vyplnit? Jak se má vyplnit? Vyplnilo se cele toto varování ve středověkém papežství? Abychom porozuměli, kdy a jak se proroctví naplní, musíme se podívat do dějin a následovat člověka hříchu! Kdy se vůbec poprvé posadil člověk hříchu do Božího chrámu? Kdy poprvé došlo k odpadnutí od Božího zákona? Kdy se poprvé vynořil duch bezzákonnosti v Božím domě?

V nebesích. Iz 14,12.13: „*Jakž to, že jsi spadl s nebe, ó lucifere v jitře vycházející? Poražen jsi až na zem, ještos zemdlíval národy. Však jsi ty říkával v srdci svém; Vstoupím do nebe, nad hvězdy Boha silného vyvýším stolicí svou, a posadím se na hoře shromáždění k straně púlnoční. Vstoupím nad výsosti oblaku, budu rovný Nejvyššímu.*“

Jak se to mohlo stát? Jak to, že se satan zřekl zákona? Přestal satan ze dne na den dodržovat celý zákon? Přestal milovat Boha? Nebyl stoprocentně věrný zákonu! Neměl stoprocentní důvěru! Vyžadoval Bůh stoprocentní poslušnost a plnění Boží vůle? Panovala v nebesích zákonická atmosféra? V nebeské církvi očekával Bůh absolutní poslušnost! Nebylo to zákonictví?

Jak bylo možné v nebi dodržet zákon? Jen absolutní láskou a důvěrou v Boha, absolutním rozhodnutím vůle!!! Všichni andělé milovali Boha z celého srdce, důvěřovali mu ve všem, všechno, co od nich vyžadoval, činili z lásky k Bohu! Až se jednoho dne vynořil duch bezzákonnosti! Ne duch nelásky nebo nevěry!

JAKOU TAKTIKU MĚL SATAN V „DOMĚ BOŽÍM“?

Jen ne tak přesně, jen ne na 100 %, ne tak přísně!

Následkem toho satanovi uvěřilo hodně andělů, že nemusí vše brát tak přesně, povrchnost stačí.

„Člověk a duch hříchu“ se usadili v nebeském chrámě! Jaké byly následky? Pro neposlušnost a bezzákonnost člověk ztratil nebesa!

Co chtějí dnešní křesťané, členy CASD nevyjímaje? Jak chtějí znovu získat nebesa? Jen láskou k Ježíši skrze Jeho milost a víru v Něj. Naproti tomu, ale stojí neposlušnost Božího zákona, protože jsme od zákona osvobození! „Vlnost od zákona!“ To byl začátek taktiky „člověka hříchu“!

Kde se podruhé zopakovaly tyto dějiny?

Člověk hříchu v ráji – v prvním Božím chrámu na zemi

Jak trval Bůh na plnění zákona v ráji? „... aniž se ho dotknete!“ (1M 3,3)
Nebylo to přehnané zákonictví?

S jakou taktikou přišel k Evě satan v ráji? Jen ne tak přesně! Ne tak věrně podle zákona! Ne tak zákonicky! Satanovi stačilo, aby Eva jen jednou kousla do ovoce! Stačilo, aby se ho jen dotkla! Tak zněl tehdy satanův hlas v ráji. Jak zní tento hlas dnes, když ty, jako křesťan a adventista, chceš brát věci vážně? Adam a Eva podlehli tomuto pokušení a tak se posadil „člověk hříchu“ poprvé do Božího chrámu na zemi! Jaké byly následky? Ztráta ráje, ale ne z nedostatku víry a lásky k Bohu. Adam a Eva milovali přece dále Boha z celého srdce, nebo ne??? Přesto museli opustit ráj, protože přestoupili zákon. **Co chceme dnes? Chceme zpět do ráje bez absolutní věrnosti Božímu zákonu a bez skutků poslušnosti. Jen skrze víru a lásku k Bohu!**

Vidíme nebezpečí, které se nachází v církvi v době konce? To nejhorší, co se vám v církvi může, jako opravdu vroucně věřícím lidem přihodit, je, že vás někdo označí za zákoníka. Z toho mají mnozí velký strach! Ale pomysleme na to, že jestliže označíte někoho za zákoníka, pak z vás velmi lehce může mluvit hlas člověka bez zákona!

Dejte pozor na své pohnutky. Láska může být jen hnací silou poslušnosti, ale nikdy nenahradí poslušnost! Zákon bez lásky je tyranství a diktatura. Kde najdeme v Božím chrámu po pádu do hříchu „člověka bez zákona?“

ČLOVĚK HŘÍCHU PO ZAHRADĚ EDEN I V CÍRKVI

Víme, že Adam a Eva po vyhnání z ráje byli poučení o novém chrámu, o způsobu vzdávání úcty a chvály Bohu. Ale přece velice rychle došlo k první vraždě. Následkem toho bylo, že se věřící potomci oddělili od nevěřících. Později došlo k jejich promísení.

1M 6,1-4: „*Stalo se pak, když se počali množiti lidé na zemi, a dcery se jim zrodily, že vidouce synové Boží dcery lidské, any krásné jsou, brali sobě ženy ze všech, kteréž oblibovali. Pročež řekl Hospodin: Nebude se nesnaditi duch můj s člověkem na věky, proto že také tělo jest, a bude dnů jeho sto a dvacet let. Obrové pak byli na zemi v těch dnech; ano i potom, když vcházeli synové Boží k dcerám lidským, ony rodily jim. To jsou ti mocní, kteříž zdávna byli, muži na slovo vzatí.*“

Člověk hříchu se znovu posadil v Božím chrámě! Věřící Boží následovníci se spojili s nevěřícími potomky Kainovými! Následkem bylo jejich zničení potopou! Opět došlo k založení nové církve. Patriarchální doba po potopě trvala od Sema až k Mojžíšovi. Nová církev se měla vytvořit z potomků Noého. Víme, že věřící linie byla jen linie Semova. Jednoho z jeho potomků, Abrahama, vyvolil Bůh, aby připravil zvláštní národ, který měl být Jeho chrámem Božím!

ČLOVĚK HŘÍCHU VE STAROZÁKONNÍM IZRAELI

Církev na poušti ve Starém zákoně představovala chrám Boží. Bůh chtěl mít na poušti svatý národ! Bůh vyvedl Boží národ velikými zázraky z Egypta a poučil jej na úpatí Sinaje. Měl se učit poslušnosti Božímu zákonu! V krátkém čase již seděl „člověk hříchu“ opět v Božím chrámu na poušti! Jakou taktiku použil satan? Jak tenkrát vypadalo toto odpadnutí? Proč se Izraelité nedostali do pozemského Kanánu?

- **Protože neznali pravého Boha?**
- **Protože nekonali pravou bohoslužbu?**
- **Protože neměli pravé proroky a pravdu?**
- **Protože nevěřili Bohu a nemilovali ho?**

Především proto, že neposlouchali Boha a nečinili to, co jim řekl! Nebyli věrní zákonu! Nebrali zákon tak doslovně! Žili podle svých zákonů a podle zvyků jiných národů a náboženství!

Když se lid později usadil v Kanánu, nebylo tomu jinak. Bylo to v době soudců a králů. Lid stále kolísal mezi věrností a neposlušností, pravou a falešnou bohoslužbou! Nádherný, Bohu posvěcený chrám vybudoval Šalamoun a lid slíbil Bohu i zákonu věrnost! Přesto následovala staletí odpadnutí, modlářství a bezzákonnosti. Následkem bylo zničení chrámu i města a národ se dostal do zajetí! Také tady použil satan stejnou taktiku – **jen ne tak přesně podle Božího zákona!** (Skutky apoštolů kapitola 7 – Štěpánova výtkal!)

Bůh znovu očistil národ po 70 letech zajetí! Opět buduje nový chrám a chce dát obnovené církvi nový „duchovní chrám“ skrze dva reformátory, Ezdráše a Nehemiáše! (Viz Neh 8-10) Lid byl vyučován zákonu a zavázal se přísahou, že i v budoucnu bude dodržovat Boží zákon! Nedlouho po vybudování Jeruzaléma sedí člověk hříchu opět v „chrámě Božím“!

VE ZNOVUVYBUDOVANÉM CHRÁMU PO BABYLONSKÉM ZAJETÍ

Jak rychle se duch vzpoury a bezzákonnosti dostal do „chrámu Božího“! Přečtěte si k tomuto tématu Nehemiáše 11-13 a proroka Malachiáše. Všimněte si, jak zejména kněží rychle otevřeli dveře *tomuto duchu*! Může v dnešní době dojít k *paralelní události*?

Všimněte si, že to vždy byli duchovní vedoucí, kteří odpadli jako první a vedli lid k odpadlictví!

Satan si vždy nechal sloužit duchovními vedoucími, aby dílo bezzákonnosti šlo kupředu! Nemá to být varování pro církev a její duchovní představitele?! Všimněte si také, že Bůh i přes odpadlictví nabádá lid skrze proroka Malachiáše, aby věrně přinášel *desátky*. *Odpadlictví nemá být důvodem, proč už nepřinášet desátky do Božího domu.*

Mal 3,9-11: „*Naprosto zlořečení jste, protože mne loupíte, vy pokolení všeko. Sneste všechny desátky do obilnice, aby byla potrava v domě mém, a zkuste mne nyní v tom, praví Hospodin zástupů, nezotvírám-liť vám průduchů nebeských, a nevyleji-li na vás požehnání, tak že neodoláte. A přimluvím pro vás tomu, což zžirá, a nebude vám kaziti úrod zemských, aniž vám pochybí vinný kmen na poli, praví Hospodin zástupů.*“

Satan používá vždy stejnou taktiku: „**Jen nedodržujte tak přísně zákon, ne tak zákonicky!**“

Jak to pokračuje dál s „člověkem hříchu“ v novozákonní době? Prorocká předpověď apoštola Pavla o „člověku hříchu“ platí pro současnou církev.

ČLOVĚK HŘÍCHU V NOVOZÁKONNÍ CÍRKVI

Ježíš založil novou čistou církev, církev, kterou popisují Sk. apoštolů, ve 2. kapitole. Byla čistým a svatým „Božím chrámem“. Velice brzy se v ní však usadil „člověk hříchu“ v podobě papežství. Jak Pavel předpověděl příchod „člověka hříchu“?

„A tehdy se zjeví ten bezbožník...“ 2Te 2,8. Sk 20,29-30: „*Nebo já to jistotně vím, že po mém odjítí vejdou mezi vás vlci hltaví, kteříž nebudou odpouštět stádu. A z vás samých povstanou muži, jež budou mluvit převrácené věci, aby obrátili učedníky po sobě.*“

Velice brzy opustili první křesťané „první lásku“! Odvrátili se od čistého učení. Falešné učení proniklo do křesťanství velice rychle.

Neděle, 2. přikázání = uctívání obrazů, křest dětí, zpověď, uctívání sva-

tých, uctívání Marie, atd... Milovali tito křesťané ještě stále Boha a věřili v něj? Nebrali již tak doslovně zákon a učení, i když mezi nimi bylo i mnoho učedníků! Později je Bible stále častěji lidem odebírána. Bibli nahradily tradice a Ježíš byl stále více vytlačován biskupy, kněžími a svatými! A pak konečně se „on“ poprvé v dějinách Nového zákona posadil v chrámu Božím a vydával se za Boha! Takový byl vývoj ve Starém zákoně po dobu 4 000 let. Duchovní působení „člověka hříchu“ bylo sice znatelné v celých dějinách, ale projevovalo se teprve ve středověkém papežství! 1 260 let konal své dílo (člověk hříchu), jak to předpověděl Daniel a jak to čteme ve Zjevení! Došlo k historickému naplnění „člověka hříchu“. Ale po odpadnutí ve středověku povolal Bůh k životu novou církev, která se měla stát Božím chrámem! Byla to církev reformovaná. (M. Luther, Kalvín, Zwingli atd... Sola Skriptura! (Pavův princip!) Ale „člověk hříchu“ se měl opět posadit v tomto chrámě!

ČLOVĚK HŘÍCHU V REFORMAČNÍ CÍRKVI

Byla reformovaná církev ochráněna od působení „člověka hříchu“? Čeho jsme dnes svědky? Hlasitěji než všechny ostatní církve volají dnes protestantské církve: „Jsme osvobozeni od zákona.“ Kristus nás vykoupil a osvobodil od zákona! Nejdůležitější je mít Ježíše! V křesťanském ekumenickém hnutí se viditelně projevuje onen „člověk hříchu“. Jsme svědky perfektního odpadlictví pod rouškou bezúhonnosti, které je však poprvé v dějinách provázáno velkými znameními a zázraky! Ve středověku docházelo jen k pronásledování a brutalitě. Nyní se dějí velká znamení i zázraky, jak v katolické, tak i v protestantských církvích!

ČLOVĚK HŘÍCHU VE SVÉ KONEČNÉ FÁZI

Co udělal Bůh po reformaci? Založil osmou církev!! Osmou epochu v dějinách „člověka hříchu“.

Pokračování příště

POSLEDNÍ APEL

Erwin Wojnar

VESMÍR SE CELÝ DÍVÁ NA VÁS, VY LIDÉ MALÍ,
PŘESTALI BYSTE JÁSAT, KDYBYSTE PRAVDU ZNALI,
PŘESTALI BYSTE STAVĚT OBELISK VLASTNÍ PÝCHY,
PŘESTALI BYSTE VÁLČIT, PŘESTALI PÁCHAT HŘÍCHY!

ZEMĚ JE DÁVNO ZRALÁ, JEDINÁ VE VESMÍRU,
KDE LIDSKÁ ZLOBA VÝSMĚCHEM NIČÍ VÍRU,
JEDINÁ V NEKONEČNU, NA PLÁTNĚ DĚJIN VĚKŮ,
VŠAK DĚJ UŽ DOHOŘÍVÁ V MOHUTNÉM JEJÍM VZTEKU.

A BÍDNÝ ČLOVĚK NEVÍ, JAK SMUTNOU HRAJE ROLI,
ŽE BĚH SVŮJ DÁVNO PROHRÁL NA MARATONSKÉM POLI,
ŽE VÍTĚZSTVÍ MÁ ĎÁBEL A POTOM ZKÁZU CHYSTÁ,
NA ZEMI PRO ČLOVĚKA BY NEBYLO VÍC MÍSTA.

A DÉMONICKÁ SÍLA ATOMU DŘÍMÁ JEŠTĚ,
NEŽ SVĚTSKOU PÝCHU CHOPÍ, JAK KOVÁŘOVY KLEŠTĚ.
PAK ZDRTÍ ZLOBU SVĚTA – VŠECHNY, JENŽ SEBE CTILI,
PŘI TOM SE SMÁLI BOHU – TI, JENŽ HO POTUPILI.

A TAK SI ČLOVĚK VAŘÍ ODVAR VLASTNÍ ZKÁZY,
NA ZEMI LÁSKA MIZÍ A ROSTOU BRATROVRAZI.
ĎÁBEL SE DRŽE SMĚJE, AUTOGRAM DĚSU DÁVÁ;
POŠLAPAL LÁSKU BOŽÍ, TEĎ – LIDSKOU POŠLAPÁVÁ.

SMARAGDY DĚTSKÝCH OČÍ NEVINNĚ SE PTAJÍ,
PROČ LIDÉ VE SVÝCH ŘADÁCH TOLIK ZLOBY MAJÍ,
PROČ ŠTASTNÉ VLNY LÁSKY TAK BRZY V BOUŘI HYNOUT,
FONTÁNY LIDSKÝCH VÁŠNÍ BEZUZDNOU ZÁŠTÍ SLYNOU.

NA PARKOVIŠTI ZLOBY DIVNÝ DIRIGENT STOJÍ,
SE DVOJÍ TVÁŘÍ – V ÚSTECH JAZYK DVOJÍ
A VE DVA SMĚRY DĚLÍ TY ZASLEPENÉ DAVY,
BY V CÍLI VESPOLEK SI ZUTÍNALI HLAVY.

Z RÁJE
DO RÁJE 4.2014

ANÁLY ČASU HOŘÍ NEZNÁMÝM RYTMEM SPĚCHU,
ZRYCHLENÍ SATAN ŘÍDÍ, BY DAV V NĚM POZBYL DECHU.
Ó LIDÉ – LIDÉ DRAŽÍ, JEN POKOJ NESE BLAHO,
JINAK ZA SVOJI ZLOBU BUDETE PLATIT DRAHO!

OTEVŘETE ARZENÁLY, DO MOŘE HOĎTE ZBRANĚ,
A NA KOLENA VŠICHNI, NA KAŽDÉ SVĚTA STRANĚ.
BŮH VESMÍRU JE PÁNEM, A ZEM TĚŽ TAM PATŘÍ;
JEŽÍŠ JI BRZY ZDĚDÍ, NUŽ BUĎTE SPOLU BRATŘII!

BOHOSLUŽBA NEMÁ BÝT V PRVÉ ŘADĚ NASMĚROVÁNA NA EVANGELIZACI

V normální biblické bohoslužbě jde hlavně o Boha nebes a země a o shromáždění věřících. Cílem sboru sice je pozvat hosty do společného shromáždění. Ale v normálním případě směřuje bohoslužba na věřící, a proto nemají mít hosté přednost. Aby byli dosaženi nevěřící lidé, musí sbor vyvinout evangelizační programy a strategie. Také G. H. Spurgeon řekl, že není žádné místo v Bibli, kde je křesťanský sbor vybízen, aby bavil lidi.

Kdyby k tomu byla bohoslužba zamýšlena, aby plnila v tomto smyslu svoji úlohu, jistě by ji Ježíš a apoštolé využili. V biblické bohoslužbě je Bůh jejím středem.

Ve vývoji křesťanské bohoslužby byla synagoga rozhodující. V synagoze byla každý týden v sobotu bohoslužba. Sestávala ze čtení Písma, kázání, modlitby a zpěvu. Všechny tyto elementy novozákonní bohoslužby měly a mají účel „jednomyslně chválit Boha a Otce Pána našeho Jezukrista.“ Ř 15,6. Bůh je uprostřed, a ne lidské pocity, jejich zkušenosti a potřeby.

Mnohé sbory plánují své bohoslužby tak, jak nevěřící bohoslužbu chápou. Apoštol Pavel vysvětluje v 1K 12,3: „Protož známť vám činím, že žádný v Duchu Božím mluvěj, nezlořečí Ježíši, a žádný nemůže říci Pán Ježíš, jedině v Duchu svatém.“ Přirozeně každý může v bohoslužbě vyslovovat slova, ale když Duch svatý nepřebývá v srdcích lidí, nemohou pravě uctívání provádět. Jinými slovy - kdo nezná Boha, neví, jak Ho uctívat. Ve stejném dopise církvi v Korintu kritizuje apoštol Pavel některé druhy a způsoby bohoslužeb a ptá se: „Ale kdož pak rozpakuje se, kdyby jedl, potupen jest, nebo ne z víry jí. A cožkoli není z víry, hřích jest.“ Řím.14,23

Pavel chce zde říci, že bohoslužba je v první řadě shromáždění pro věřící. E. G. White k tomu říká: „Přizpůsobení se světským zvykům obrátí sbor ke světu; nikdy neobráti svět ke Kristu.“ Tato výpověď je v GC 508-509 (něm. vydání) v přímém rozporu s myšlenkou směřovat bohoslužby k neobráceným návštěvníkům.

V BOHOSLUŽBĚ SLAVÍ GENERACE BOHA SPOLEČNĚ

Pokud vycházíme z biblických kritérií pro výběr forem bohoslužby, představuje nám Bible jen jeden druh, při kterém všechny generace společně oslavují Boha. Není zde řeč o dělené bohoslužbě. Celé tělo musí společně slavit, mladý i starý. Podle Bible mají konané bohoslužby spojovat celý sbor, různé kultury, muže a ženy, mladé i staré, a sbor nemá být rozdělen na různé skupiny. Bible podtrhuje jednotu Božího lidu, včetně všech lidských ras. Muži a ženy, otroci a svobodní, Židé a Řekové (Gal.3,26-28 Ef. 2. kap.) - ti všichni tvoří tělo věřících. „Skrze jednoho

zajistě Ducha my všickni v jedno tělo pokřtěni jsme, buď Židé, buď Řekové, buď služebníci, neb svobodní, a všickni v jeden duch zapojeni jsme.“ 1K 12,13. V Kristu jsou všechny světské překážky odstraněny. Bible nedává žádnou zprávu o zakládání dělených sborů, ani o dělených bohoslužbách pro Židy a Řeky. Původní sbory nám ukazují například, že se tehdy jednalo o sjednocení všech skupin ve sboru. Jsme jedna rodina, „S dítkami i se starými našimi půjdeme, se syny i dcerami našimi...nebo slavnost Hospodinovu držeti máme“. 2M 10,9; a zvláště v průběhu hlavní bohoslužby v sobotu dopoledne by nemělo být žádné dělení.

Jako ASD se identifikujeme s poselstvím a praxí Eliášovy doby konce, což je popsáno u Mal 4,6 (BK), Mal. 3,24(B21) „Aby obrátil srdce otců k synům a srdce synů k otcům jejich, abych přijda, neranil země prokletím.“ Rozdělení generací není řešením a žádnou biblickou možností, když nejde o jazykové překážky. Sbor potřebuje kreativitu, inovaci a sílu mladé generace stejně, jako zkušenost a moudrost starší generace. ■

J.JUŘICA

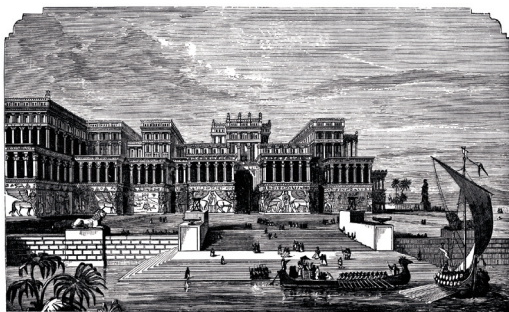
BOŽÍ VERDIKT NAD ASYRSKÝM MĚSTEM NINIVE

První biblická zmínka o Ninive, a tím i o asyrském území, sahá do doby kolem roku 2100 před Kristem, tj. asi 250 let po potopě. Založil jej Nimrod, pravnuk Noého, který vystavěl i další antická města, čímž současně položil základ pro vznik několika dalších starobylých říší. Bible o tom informuje následovně: *„Tito jsou pak rodové synů Noé, Sema, Chama a Jáfeta...Synové Chamovi: Chus a Mizraim a Put a Kanán...Zplodil také Chus Nimroda...Počátek jeho království byl Babylon a Erech, Achad a Chalne, v zemi Sinear. Ze země té vyšel do Assur, kdežto vystavěl NINIVE, a Rohobot město a Chále.“* (1M 10,1-12)

Geograficky se Asýrie s městem Ninive nalézaly v oblasti Blízkého východu, na břehu řeky Tigris, (Tigrid), což je (byla) část Iráku. Postupme nyní s proudem času vpřed – o několik století – od Nimrodova Ninive, do doby asi 800 let př. Kr., kdy Bůh prohlásil o tomto městu: *„I stalo se slovo Hospodinovo k Jonášovi synu Amaty, řkoucí: Vstaň, jdi do Ninive města toho velikého a volej proti němu...“* (Jon 1,1.2.) Příkaz „volej proti němu“ znamenal vyhlášení soudu nad touto asyrskou metropolí, ve které v té době žilo *„více než 120 tisíc lidí...a dobytka mnoho.“* (Jon 4,11)

Bůh nikdy nesešle soudy na lidi, dokud by je o svém záměru neinformoval, nevaroval. Prorok Amos to vyjádřil slovy: *„Nečiní zajisté Panovník Hospodin ničeho, leč by zjevil tajemství své služebníkům svým prorokům.“* (Am 3,7) Dříve než přišla potopa, pověřil Bůh Noého, aby upozornil své současníky na tuto skutečnost.

Babylonská říše byla vyvrácena 538 př. Kr. Cýrem, zakladatelem Perské říše. Pád Babylona byl rovněž ohlášén izraelskými proroky v předstihu asi 200 let! *„I bude Babylon, někdy ozdoba království a okrasa důstojnosti*

Kaldejské, podobný podvrácené Sodomě a Gomoře.“ (Iz 13,19) Proč měl být Babylon rozvrácen? Za zlo, které páchal na Božím lidu: „Ale jižť odplatím Babylonu i všechněm obyvatelům Kaldejským za všecko bezpráví jejich, kteréž činili Sionu...” (Jr 51,24)

Podobně i zničení Jeruzaléma římským vojevůdcem Titem (r. 70 po Kr.) bylo předpovězeno nejen prorokem Michášem, žijícím asi 700 let př. Kr., ale i samotným Ježíšem. „A protože vaší příčinou Sion jako pole orán bude, a Jeruzalém v hromady obrácen bude...” (Mi 3,12) – „Když pak uzříte obležený od vojska Jeruzálem, tehdy vězte, že se přiblížilo zkažení jeho.” (L 21,20)

Důvod? Činili bezpráví, páchali zlo, vraždili Boží proroky, zavrhlí svého Mesiáše, kterého nakonec vydali římské moci k ukřižování. Co kdo rozsévá, to sklídí i s úroky. Kdo seje vítr, sklídí bouři!

Prorok Jonáš byl odpovědný za vyřízení Božího výnosu (vzkazu) asyrským obyvatelům Ninive. On se však tomuto příkazu vzepřel a místo, aby se vydal na východ do Ninive, dal se opačným směrem, na západ, do přístavu Joppe. Tam si koupil lodní lístek a udělal si výlet – pryč od Boha. Jenže před Bohem neexistuje únik! Na tuto skutečnost Jonáš zapomněl, zmínil se o ní už Izraelský král David: „Vzal-li bych křídla záře jitřní, abych byl při nejdalším moři, I tamť by mne ruka tvá provedla a pravice tvá by mne popadla.” (Ž 139,9.10) A tak se i stalo. Bůh mu jeho útěk překazil. Způsobil totiž velkou bouři, až se zdálo, že loď ztroskotá. Po vstupu na loď se „zašil“ někde v podpalubí, kde spal tak bezstarostně a tvrdě, že ani nevěděl, co se děje. Objevil ho však kapitán, kterému pak popravdě řekl, že příčinou bouře je on sám, neboť utekl od Boha. To na posádku loď velice zapůsobilo a z toho důvodu jej vyzvali, aby volal o pomoc právě ke svému Bohu, neboť jejich bohové, které žádali o pomoc, jim nepomohli. Nato Jonáš řekl, ať ho hodí do moře, že tím nastane uklidnění. Uposlechli – i když neradi – jeho radu a bouře se utišila. (Jon 1,15)

Jak laskavý a milosrdný je svatý Bůh! On na svého neposlušného a před Ním utíkajícího služebníka ani v této chvíli nezapomněl. Poslal do blízkosti lodě velkou rybu, která ho pohltila a třetí den vyvrhla na pobřeží živého a zdravého. Po dobu tří dnů měl Jonáš čas k přemýšlení. Volal k Hospodinu a činil pokání. Modlil se, jak snad nikdy předtím. (Jon 2,41-11)

Jonášova neposlušnost neanulovala Boží soud nad Ninive, pouze jej o několik dnů oddálila. Proto obdržel další pokyn: *„Jdi do Ninive, města toho velikého a kař proti němu, což já přikáži tobě...“* (Jon 3,2) Domnívám se, že se mu šlo velice těžce, ale šel.

Když nyní procházel městem, ohlašoval, že bude po uplynutí 40 dnů vyvráceno (Jon 3,4). Prakticky po 43 dnech, neboť projít jeho ulicemi trvalo 3 dny.

DŮVOD KE ZNIČENÍ MĚSTA

Biblický výraz „vyvrátit“ znamená: vykořenit, přivést ke zkáze, zničit, strhnou ale i pobořit, převrhnout, vylomit od základů, atd. Boží sdělení přesněji nedefinuje jakým způsobem vyvrácení nastane. Bůh má na provedení svého záměru dostatek způsobů: válku, hlad, mor, povodeň, oheň... Uvědomme si ovšem, že Bůh pro nic a za nic nedopustí soudy na žádného člověka, ani na národy. On není krutovládce, aby se v tom vyžíval – i když tak mnozí lidé smýšlejí. On je Bohem lásky, slitování a odpuštění! „Živ jsem já, Panovník Hospodin, že nemám libosti v smrti bezbožného, ale aby se odvrátil bezbožný od cesty své a živ byl. Odvráťte se, odvráťte se od cest svých zlých...“ (Ez 33,11)

Jaký byl tedy důvod, který vedl Boha ke zničení Ninive? Už tehdy, když Jonáš byl poprvé poslán ohlásit jeho zkázu, mu Bůh sdělil, proč má nad ním vyhlásit rozsudek: *„...neboť jest vstoupila nešlechtnost jejich (zloba, mravní zkáza, hříšnost)“ před obličej můj.*“ (Jon 1,2)

Podobný mravní rozklad lidské společnosti dosáhl velkých rozměrů už kdysi v době Noého. A z toho důvodu byl potopou zničen tehdejší svět (1M 6,5.11). Z podobné příčiny byla v Abrahamově době zničena Sodoma a Gomora (1M 18,20) Podívejme se blíže, jak se tato ninivetská

„nešlechtnost“, pro kterou se Bůh rozhodl město zničit, projevovala.: „... Za dnů rozděleného Izraele bylo Ninive hlavním městem Asyrské říše...V době svého vrcholného rozkvětu bylo Ninive střediskem zločinů a bezbožnosti. Písmo svaté je označuje jako město vražedné,...plné lži a ukrutenství.“ (EG White , Patriarchové a proroci, 173)

„Ninive bylo metropolí krutých nepřátel Božího lidu, Asyřanů. Bylo městem pyšným, jisté svojí pevností a ochranou svých božstev...zvůle Ninivetských se rozmohla nad míru Boží trpělivosti. To je vyjádřeno slovy „vystoupilo až ke mně.“ Ale Boží milost je tak veliká, že ještě dává poslední příležitost k nápravě...Posílá proroka.“ (Starý zákon, Dvanáct proroků, str. 144, Kalich – Praha 1968)

BOŽÍ VERDIKT NEVYŠEL NAPRÁZDNO

Zatímco současníci Noého zůstali hluchí ke zprávě o potopě a k nabízené záchraně v korábu, obyvateli Ninive Jonášova zpráva silně otrásla a neponechala je ve falešné jistotě, že to snad nebude až tak hrozné. Ninivetští dobře pochopili význam slova „vyvráceno“. Vždyť Asyřané dělali totéž okolním národům, které nemilosrdně likvidovali. Nikdo před nimi neobstál. Světové dějiny i Bible to potvrzují.

Nejen Hitler měl svého ministra propagandy Goebbelse, ale i asyrský král Senacherib měl podobného muže - Rabsaceho, který naháněl strach obyvatelům, když Asyřané dobývali Jeruzalém: „*Neposlouchejte Ezechiáše, neboť vás svodí, řka: Hospodin vysvobodí nás. Zdaliž mohli vysvobodit bohové národů jeden každý zemi svou z ruky krále Asyrského...*“ (2 Kr 18,33) Král Ezechiáš tuto skutečnost znal dobře a když se modlil, aby hledal pomoc u živého Boha, ve své modlitbě se o tom zmínil: „*Tak jest Hospodine, že jsou zkazili králové Asyrští národy ty i země jejich...*“ (2 Kr 19, 17)

Bůh jeho modlitbu vyslyšel a poskytl předivnou záchranu. Byl poslán anděl, který asyrské vojsko, tábořící kolem hradeb Jeruzaléma, porazil tak obrovskou morovou ranou, že zahynulo 185 tisíc vojáků. Pyšný Senacherib se vrátil se zbytkem demoralizované armády do své země. Nakonec byl zavražděn dvěma ze svých synů.

Slovo „vyvráceno“ zasáhlo srdce obyvatel Ninive tak, že se rozhodli činit pokání, jaké by nikdy předtím ve své pýše a krutosti nedokázali vykonat. „Tedy uvěřili Ninivetští Bohu a vyhlásili půst, oblékli se v žíně (pytlovinu), od největšího z nich až do nejmenšího z nich.“ (Jon 3,5) Ani král nezůstal stranou. Bible jeho jméno neuvádí, ale na tom ani tak nezáleží! Důležité bylo, že i on se plně do procesu pokání zapojil. Sestoupil ze svého trůnu, odložil královský šat, oblékl se do pytloviny (hrubého oděvu) a na znamení pokory a ponížení, se posadil do popela. Ale nezůstalo jen u toho. Vydal jasné prohlášení, které je velice poučné a obdivuhodné. Znělo: „Volejte k Bohu (rozumněj Izraelskému – Jahve) horlivě a odvráťte se jeden každý od cesty své zlé i loupeže, která jest v rukou jeho. Kdo ví, neobrátí-li se a nebude želeťi toho Bůh, Neodvrátí-li se, pravím, od prchlivosti hněvu svého, abychom nezahynuli.“ (Jon 3, 8.9). Jak je vidět, když hrozí nebezpečí, pohanský král najednou ví, ke kterému bohu se má (mají) modlit! A tak se stává až doposud, že v hodině smrti i ten největší ateista se najednou rozpomene na Boha a řekne: „Pane Bože, jestli jsi, zachraň mne!“

Bůh jejich vyznání hříchů přijal. Viděl jejich pokání, jejich ponížení se, viděl, že sestoupili z vysokého stupně pýchy až do prachu! Slitoval se nad nimi. Město se svými obyvateli zničeno nebylo, neboť Boží slitování je úžasné! Od této doby uplynulo asi 200 let a Ninive bylo r. 612 př. Kr. vyvráceno do základů. Proč? Zrodila se nová pokolení, která se vrátila ke starému způsobu života a která zapomněla na zkušenost svých předchůdců. Nepoučila se z dějin svého národa, nepochopila, že Bůh má ve všem hlavní slovo. Asyrskou říši dobyli Babyloňané, kteří po nich zaujali místo na pódiu světových dějin.

POKÁNÍ - METANOIA

V příběhu obyvatel Ninive jsme poznali, jaký div může způsobit pokání. Žel, že toto slovo (čin) téměř vypadlo v 21. st. ze **života současného člověka – a často se mu vyhýbají i lidé, kteří o sobě tvrdí, že jsou věřící.** Každý se hájí, že vinu má ten druhý, a ne on. Písmo praví, že všichni – bez rozdílu – jsme hříšní. Pokáním Bůh nežádá, abychom po kolenou vystoupili po „Pilátových schodech“ v Římě, aby nám byly hříchy odpuštěny, jak se kdysi domníval zbožný mnich Luther. A nejen on. Doposud si to mnozí lidé myslí!

Když Jan Křtitel, nebo Pán Ježíš mluvili o pokání, nenabádali lidi, aby po kolenou vystoupili k jeruzalémskému chrámu na hoře Moria, ale upozorňovali na změnu smýšlení a jednání – přinášet dobré ovoce života (L 3,8-14) Ne, osobní pokání nelze ničím nahradit, ani odpustky, byť by byly jakkoliv „zlaté“ nebo posvěcené“. Pokání se děje na kolenou před svatým Bohem, s vědomím vlastní hříšnosti: „Bože, buď milostiv mně hříšnému!“ Pokání, řecky metanoia, znamená *nová mysl*. Je to určitá „rekvalifikace“ lidského smýšlení a konání. Vždyť jaká je mysl, takové je i jednání, skutky. Metanoia je obrat o 180 stupňů – od zlého k dobrému. Není ovšem jednoduché vystoupit z „vyjetých kolejí“. V moci člověka to není, Bůh nabízí pomoc, svoji sílu každému, kdo tak chce učinit. Někde jsem o tomto problému četl přiléhavé porovnání:

„Jenže změna mysli...je dnes obtížnější proces než třeba obnovení rozbouraných měst a zničené země. Přivést chybně uvažujícího člověka ke změně myšlení je nadlidský čin, protože takový člověk většinou nespolupracuje. A navíc: Kdo ho má změnit? Společnost, která ho v jeho omylech utvrdila...? To je svízelná věc! Slepý slepého vede – je známé a pravdivé rčení...“

Metanoia je však nutná a vyplatí se. Bůh ji od nás očekává. K pokání může přivést pouze působení Ducha svatého. Jen On může tvrdé, okoralé a pyšné srdce obměkčit. Když se Mu podvolíme, slituje se nad námi a odpustí nám, i kdyby naše hříchy byly „jako červec dvakrát barvený, jako sníh zbělají, budou-li červení jako šarlat, jako vlna budou.“ (Iz 1,18)

Ježíš nás všechny zve k sobě a radí nám, abychom se od Něho učili a následovali Jej. On se tím, že se narodil jako Syn člověka a sestoupil ze svého vznešeného nebeského trůnu, ponížil a hluboce pokořil. Nemusel to učinit, ale udělal to kvůli nám. Byl bezhříšný, ale ponížil se, aby nás hříšné spasil a tím nám dal příklad. Učme se v Jeho škole lásky i pokory a následujme Jej. Chci následovat svého Spasitele, neboť toužím s Ním věčně žít v Jeho království! On tam chce mít i tebe! ■

JÁN KOVAČIK

PROFESOR NA UNIVERZITĚ POLOŽIL SVÝM STUDENTŮM OTÁZKU:

- Je vše, co existuje, stvořené Bohem?

Jeden ze studentů směle odpověděl:

- Ano, je to stvořené Bohem.

- Bůh stvořil všechno? – zeptal se professor

- Ano, pane! – odpověděl student.

Profesor se tedy zeptal:

- Pokud Bůh stvořil všechno, to znamená, že Bůh stvořil i zlo, které existuje. A díky tomuto principu, naše činnost určuje nás samotné, Bůh je zlo.

Uslyšev takovouto odpověď, student ztichnul. Profesor byl sám se sebou spokojen. On se ještě jednou pochválil před studenty, dokazujíc, že víra v Boha – je mýtus.

A najednou zvedl ruku další student.

- Pane profesore, můžu Vám položit otázku?

- Ovšem, - odpověděl profesor.

Student se postavil a zeptal se:

- Pane profesore, chlad existuje?

- Co je to za otázka? Ovšem, že existuje. Tobě nikdy nebylo chladno?

Studenti se zasmáli otázce mladíka. Mladík pravil:

- Ve skutečnosti, pane, chlad neexistuje. V souladu se zákony fyziky, to si myslíme, že chlad je ve skutečnosti nepřítomnost tepla.

Člověka nebo předmět lze prostudovat na předmět toho, má-li energii nebo ne, vyzařuje-li ji či nikoliv. I absolutní nula (-273 C) je úplná nepřítomnost tepla. Při této teplotě se veškerý materiál stává inertním a nezpůsobilým reagovat.

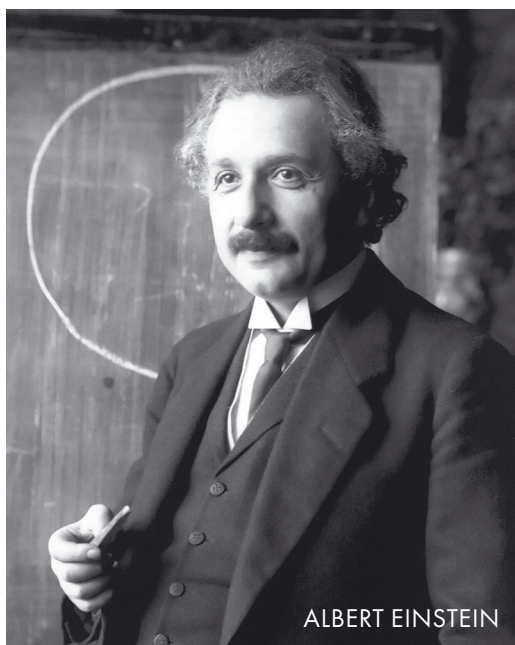
Tímto způsobem chlad neexistuje. My jsme si toto slovo vytvořili, abychom popsali, co cítíme v nepřítomnosti tepla.

Student pokračoval:

- Profesore, existuje tma?

Profesor odpověděl:

- Ovšem, že existuje.

ALBERT EINSTEIN

WIKIPEDIA

Opět, pane, nemáte pravdu. Tma též neexistuje. Ve skutečnosti je tma díky nepřítomnosti světla. Můžeme zkoumat světlo, ale ne tmu. Využijeme-li poučku Newtona, můžeme rozložit bílé světlo na početné barvy a zkoumat délku každé barvy. Ovšem Vy nemůžete měřit tmu. Obyčejný světelný paprsek vtrhává do světa tmy a osvětluje ji. Jak určíte, nakolik tmavým je to či jiné prostranství? Měříte v něm nacházející se množství světla, je to tak? To znamená, že tma – je pouze pojem, který člověk

využívá pro popis toho, co se děje v nepřítomnosti světla.

Následně se mladík znovu zeptal profesora:

- Pane, existuje zlo?

Tentokrát profesor již nejistě odpověděl:

- Ovšem, jak jsem již řekl. Vidíme jej každý den. Brutalita ve vztazích mezi lidmi, velký počet trestných činů, násilí v celém světě – všechno toto, není nic jiného než projev zla.

Na to student odpověděl:

- Zlo neexistuje, pane, nebo v krajní míře, neexistuje pro něj samotné. Zlo – to je prostě nepřítomnost Boha. Podobně tmě a chladu, toto slovo bylo vytvořené člověkem, aby popsalo nepřítomnost Boha. Bůh nevytvářel zlo. Zlo – to není víra ani to není láska, které existují jako světlo a teplo. Zlo je výsledek nepřítomnosti v srdci člověka “Božské lásky”. Je to podobné tomu, jako když chlad přichází tehdy, když není teplo, nebo tma, když není světlo.

Profesor si sednul.

Tento mladý student se jmenoval Albert Einstein. ■

ZATVRDIL BŮH SRDCE FARAONA?

Při pročítání druhé knihy Mojžíšovy zaujalo mysl mnohých čtenářů zvláště prvních dvanáct kapitol této knihy. Kromě toho, jak předivně jednal Bůh s Mojžíšem, zaujme čtenáře také vypravování o tom, jak jednal Bůh s egyptským vládcem – faraonem. Je zde nápadný, někomu však ne úplně jasný rozdíl. Po létech strávených v otrocké službě, se Bůh rozhodl svůj lid osvobodit. Vysílá Mojžíše a Árona k faraonovi s poselstvím: „Propušt' můj lid!“

Po mnoha obstrukcích a průtazích, je znovu posílá se stejným poselstvím, navíc samotnému Mojžíšovi říká: „Já zatvrdím srdce faraonovo.“ To se v těchto kapitolách opakuje pětkrát. Jakoby tím Bůh chtěl říci: „Uvidíš, co s faraonem udělám.“ Někteří bibličtí oponenti říkají: „To se potom snadno jedná s takovým člověkem, který je předem naprogramován.“ Říká se, a v Bibli je to tak

napsáno, že Bůh je dobrý a lidem pomáhá, ale to není příliš důstojné Božího jednání. Co na to odpovíme? Je Bůh dobrý a laskavý? Pomáhá lidem? Tak ho Bible představuje. (Nahum 1,7) Je to příliš jednoduché slyšíme-li takovou argumentaci. Jako by lidé někdy zapomínali na to, co je důležité v tomto verši. „A zná ty, kteří v něho doufají...“ Jak mohou lidé očekávat Boží dobrotu a shovívavost, když v něho nevěří, natož pak doufají? Pravda o Božím jednání s lidmi přesahuje naše omezené představy a je nad naše chápání. Navzdory tomu nám Písmo říká: „Na všech cestách svých snažuj se jej poznávati, onť spravovati bude stezky tvé.“ „Tak abychom znajíce Hospodina, více poznávati se snažovali; nebo jako jitřní svítání jest vycházení jeho...“ Př.3,6; Oz.6,3

K tomuto poznání člověk nepotřebuje akademické tituly, ani vysokoškolské diplomy a vzdělání. To proto, aby nikdo nebyl zvýhodněn. Vše

co člověk potřebuje k tomu aby rozuměl a chápal co Bůh říká, je zapsáno v Písmu v knize Job 32,8. To za první. Za druhé: - Člověk si nesmí o sobě a o své známosti Boha, příliš myslet. (1.Kor.8,2; Gal.6,3) Pán Bůh s takovými příliš „nekamarádí“.

Jestliže jsem tedy něčemu porozuměl a poznal něco z věcí nesnadno pochopitelných, neměl bych se tím pyšnit, ale měl bych být za to spíše vděčný. 1Kor.15,10. To prohlásil člověk, jehož vzdělání stálo vysoko nad úrovní běžného člověka.

BŮH MÁ URČITÝ ZÁMĚR S ČLOVĚKEM A PODLE TOHO JEDNÁ

Bůh chtěl vyvést Izraelský národ z Egypta, osvobodit svůj lid. Ex.6,6 Mojžíš, měl o tomto Božím úmyslu hovořit s faraonem. V tomto smyslu pán Bůh instruoval Mojžíše. Zdá se ale, jakoby tentýž Bůh působil v celé věci jako překážka. Ex.7,3 K tomu se ale ještě vrátíme.

JAK REAGUJE ČLOVĚK – FARAON

Faraon to nebere na vědomí. Nepoddává se. Lže, vymlouvá se, klame a podvádí. Jednoduše – nechce poslouchat, ztotožnit se s vůlí Boží. Viděno velmi jednoduše, tentýž Bůh se stává pro jednoho osvoboditelem, pro druhého trýznitelem. Toho oponenti víry v Boha často zneužívají. Avšak i z lidského hlediska se tomuto jevu dá rozumět a chápat jej. Šlo o osvobození Izraelitů, to je celkem jednoduché, není zde co vysvětlo-

© GTS PRODUCTION - SHUTTERSTOCK.COM

vat, leda způsoby a techniku, jak, co, a kdy Bůh dělá. To je ale stejně nad naše chápání. Přesto se zkusíme vžít do způsobu Božího jednání tak, jak nám to dovoluje Písmo.

Pán Bůh stanovil jisté směrnice pro život. Dal určitá měřítka pro jednání člověka s člověkem, tak i vůči sobě samému – tedy Bohu.

Jedná-li člověk podle nich, je většinou všechno v pořádku. Když si však počíná, jak se mu zachce a nedodržuje nařízené nebo doporučené postupy, přicházejí problémy. Něco podobného znají téměř všichni lidé, když si koupí nějaký technický výrobek, - vysavač, žehličku, vrtačku, kolo či auto, dostanete k tomu také návod, jak s tímto výrobkem zacházet, čeho se vyvarovat a co je naopak doporučeno. Respektujete-li tyto pokyny, pak je všechno v pořádku. Když ne, z problémů nevyjdete. Kdo vás trestá? Výrobek? Výrobce? Konstruktor? NE. Sami se trestáte. V Bibli o tom můžeme číst u Joba 15,20. Je to určitá zákonitost, o které se často říká, že je to zákon příčiny a následku. Okolnosti a události faraonovy zlovůle byly tragické. Ex.12,29

© SUEC - SHUTTERSTOCK.COM

**VRAŤME SE ALE ZPĚT
KE SLOVNÍ VAZBĚ:
„ZATVRDIL HOSPODIN SRDCE
FARAONOVO.“**

Jako rodiče bychom to mohli dobře pochopit na příkladu „naštvaného a uraženého dítěte“. Dítě dobře ví, že tatínek nebo maminka to s ním myslí dobře, když mu domlouvají, nebo když po něm něco chtějí.

Když dítě zaujme odmítavý postoj, třeba se i vzpírá a stále vzdoruje, pohladí ho a zopakují svoji žádost, případně nabídnou odměnu. Reakce dítěte? Uraženě odmítne, odstrčí ruku rodiče, maminky nebo tatínka. To byl případ faraona. Čím více projevoval Bůh svoji dobrotu a shovívavost, tím více se faraon zatvrzoval ve své umíněnosti, až nakonec musel pohlédnout do tváře svého mrtvého syna. Podobně tomu bylo v celém Egyptě.

Odpovězme si sami na otázku:

Trestá Bůh? Nebo je spíše pravda to, co je napsáno v Písmu u Joba 15,20?

Stále platí slova zapsána u Nahuma 1,7

Absolutní pravdu má také Job 42,2.3.

Pravdivé je i to, že Hospodin zatvrdil faraonovo srdce, když k němu promlouval Mojžišovými ústy a dával mu nejpádňější důkazy o Božské síle. Vladař však umíněně odmítal světlo, jež by ho vedlo k pokání. Bůh nepoužil nadpřirozenou sílu, aby zatvrdil srdce vzpurného panovníka, ale protože se faraon bránil pravdě, Duch svatý ho opustil a ponechal ho v temnotě a nevěře, kterou si zvolil. Vytrvalým odmítáním vlivu Ducha Svatého se lidé uzavírají před Bohem. Bůh nemá v zásobě žádný další prostředek k osvětlení

jejich mysli. Pro nedostatek víry se k nim nemůže dostat žádné zjevení jeho vůle. OHC 158. ■

FRANZ GEHORSAMM

Ten, který přichází

Takové je poselství, které nabízí lidem Bible. Představuje Ježíše Krista pověřeného navrátit světu jeho skutečný úděl. Ohledně tohoto tématu však panují jen samá nedorozumění! Jak divná tvrzení jsou často přičítána na účet Pisma svatého! A přesto, čteme-li je správně, poselství Bible je nádherně srozumitelné, vyvážené, moudré.

**Formát A5, 280 stran,
cena 99,00 Kč + porto**

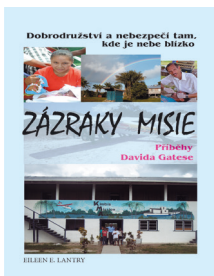

Joe Crews Zakladatel vydavatelství Amazing Facts

Přemýšlím o tom, co musím učinit pro ty, kteří patří k církvi ostatků.

„a nevíš, že jsi bídny, a mizerný, i chudý i slepý, i nahý...“

**Formát A5, 50 stran,
cena 10,00 Kč + porto**

Příběhy Davida Gatese díl 2.

Dobrodružství a nebezpečí tam, kde je nebe blízko. Volné pokračování knihy Misijní pilot od téhož autora.

**Formát A5, 180 stran,
cena 99,00 Kč + porto**

Půlnoční volání ARMIN KRAKOLINIG

Poselství pro poslední generaci. Ježíšův návrat se stále přibližuje. Naplnění prorockví o děni ve všech sférách našeho života by nás mělo udržovat v bdělosti.

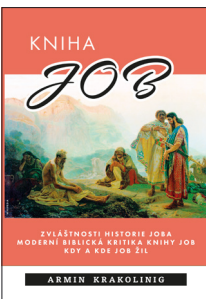
**Formát A5, 131 stran,
cena 70,00 Kč + porto**

Příběhy Davida Gatese díl 1.

Dobrodružství a nebezpečí tam, kde je nebe blízko.

**Formát A5, 180 stran,
cena 99,00 Kč + porto**

Kniha Job

Cílem této knihy je ukázat čtenáři, jak je možné vstoupit do života vítězství nad skličujícími problémy.

Armin Krakolinig

**Formát A4, 180 stran
Tvrdé desky:
cena à 70,00 Kč + porto
Měkké desky:
cena à 50,00 Kč + porto**

Dostává se vám do rukou knížka, která není velká svým rozsahem, ale spíše obsahem. Na jejích stránkách autor dnešním mladým lidem poutavě vypráví o tom, co jejich dědové a otcové museli často prožít, aby mohli zůstat věrni svému Bohu.

Erich Theodor Lauffersweiler

**Formát A5, 220 stran,
cena 100,00 Kč + porto**

Studijní jitrěnka I leden-červen

Studijní jitrěnka II červenec-prosinec

Sestaveno z citátů Ducha prorockého

Pavel Toman
Tel: 461 722 304;
731 466 485
pro objednání

**Formát A5, 520 stran,
cena à 100,00 Kč + porto**